

Mill. Kr., som Docent Munch-Petersen har nævnt, og hvorom Vandbygningsdirektøren en Gang har erklæret, at saadant et Par Moler i hvert Fald for den lukkede Sluses Vedkommende vil koste 3 Mill. Kr. Ja, der undslap ham endog en Gang i Udvalget den Bemærkning, at det vilde koste 10—11 Mill. Kr. Dernæst forundrer det mig, at Kommissionen ikke har taget op til Behandling, hvad de aarlige Udgifter vil blive ved Driften af hele denne Sag. Der kan for det første blive Tale om det Menneskemateriale, der skal ansættes ved denne Sluse, og for det andet om den aarlige delvise Nedbrydning af Værket, og endvidere maa der blive Tale om Sandpumpning. Det kan vel neppe gøres saaledes, at de to Sandpumper, der er til Raadighed i hele Ringkøbing Fjord, kan benyttes her. For at kunne overskue, hvordan Sagen ligger, burde man ogsaa have haft en Redegørelse over dette Forhold.

Man vil da se, at jeg mener, at denne Sag bør undersøges fra forskellige Sider. Jeg kan ikke nægte, at ogsaa andre Momenter fører mig til at sige, at man bør tage denne Sag med lidt Ro. Hvis det viser sig, at dette Anlæg kræver betydelige Beløb, og at man er usikker med Hensyn til Størrelsen af disse Beløb, er vi, som jeg atter og atter har sagt i denne Sag, inde paa ligesom en Glidebane: den ene Sum drager den anden med sig, og saa er det heldigt at kunne henvise til, at man i dette Øjeblik i Ringkøbing Fjord har et Udløb, der indtil Dato, tør jeg nok sige, afvander tilfredsstillende. Dertil kommer yderligere, at man ikke har Grund til i dette Øjeblik at rutte med Statens Penge. Skal vi virkelig til at give Penge ud her, synes jeg, at vi skal være garderede paa alle Omraader, før vi tager den endelige Beslutning.

Jeg maa maaske endnu — jeg tør maaske sige for egen Regning — nævne, at der i denne Sag — det kommer netop frem her, hvor vi taler om Pengene — er kommet en Løsning, som undgaar alle Vanskeligheder, nemlig den saakaldte Ho Bugt Løsning. Ved den undgaas uholdbare Værker og Tilsanding, idet der ved Ho Bugt ikke er Materialvandring. Man opnaar et langt bedre Fiskeri — ganske vist et Ferskvandsfiskeri — end det, man venter at kunne faa efter den her foreslaaede Ordning. Det gaar ud over Ringkøbing By, men den har faaet sin Trafikvej, da den i 1876 fik sin Jernbane. Men dette Projekt, som for øvrigt har den For-

del, at det i det hele og store økonomisk kan overses, kan for Øjeblikket ikke for Alvor forhandles, det maa komme i anden Plan, fordi Bekostningen, som Kommissionen siger, er mindst 7 Mill. Kr. Jeg tror, det er en rationel Løsning af Spørgsmaalet, men vi skulde dog nødtigt komme dertil, at vi aabent skulde sige, at nu skal vi ud med 7 Mill. Kr. til denne Sag, efter i Forvejen at have anvendt over 3 Mill. Kr. Det bliver ret dyrt, 10 Mill. Kr., fordi man en Gang har moret sig med ved Finanslovens anden Behandling at kaste et lille Forslag ind om en løs Gennemgravning af Holmslands Tange.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at henstille, at Lovforslaget gaar til et Udvalg, hvor alle de paagældende Spørgsmaal kan blive drøftet, og hvor vi maaske ogsaa kan naa til et Resultat.

Foss: Jyllands Vestkyst er vel nok den vanskeligste Kyst i hele Europa og maaske i flere Verdensdele, naar det drejer sig om en Kystsikring og faste Anlæg. De Erfaringer, vi har gjort her, og som har været dyrekøbt, er ikke gjorte noget andetsteds under saa vanskelige Forhold. Ikke ved Hollands Kyst, ikke paa Englands Kyst, ikke paa Norges har de haft de samme Vanskeligheder som vi. Thi selv om Kysterne der vender ud mod det aabne Hav, og Stormene kan være nok saa stærke som hos os, er der der fast Bund, Klippe-kyst eller lignende, medens vi paa Jyllands Vestkyst har det bevægelige Sand, der flytter sig med Strøm og Vind. Det er dette ejendommelige Forhold, der er Baggrunden for de store Vanskeligheder, som alle Arbejder paa Vestkysten har mødt, og som ogsaa denne Sag bærer sit stærke Vidnesbyrd om. Den foreliggende Kommissionsbetænkning indeholder et Forslag, der skulde føre os nærmere hen imod Afslutningen. Det forekommer mig, at Kommissionens Betænkning paa en heldig Maade har belyst de forskellige Interesser, der her maa være de afgørende, og jeg synes, at Forslaget, som det foreligger, i det hele fortjener Støtte. Efter at Forslaget er fremkommet, er der fra en enkelt teknisk Side, Docent Munch-Petersen, fremsat den Tanke, at det rigtige i Virkeligheden vilde være at vende tilbage til Tilstanden før Lukningen og beholde en aaben Kanal med Indsnævring af Aabningen. Jeg tror nu ikke, at man ret vel kunde tænke sig, at Lovgivningsmagten det ene Aar kunde beslutte sig til at lukke